

Kapinallinen heimo jota on hellittämättä varoitettu

Biblical Audio Commentary – A Rebellious House Persistently Warned

Posted by Gary Ritter | July 18, 2025

Transkriptio:

Viime aikoina olen tutkinut juutalaista/israelilaista ajattelutapaa kieltämättä pakanallisesta, mutta raamatullisesta kristillisestä näkökulmastani. Mitä syvemmälle luen Raamattua ja näen seuraukset Israelin Jumalan Sanan hylkäämisestä menneisyydessä, sekä vastauksena VT:n profeetallisiin julistuksiin että Jeesuksen julistamiin UT:n ajan murheisiin, sitä enemmän näen nykypäivän ongelmat laajemmassa perspektiivissä.

Raamattu osoittaa meille selvästi, kuinka Jumalan valittu kansa hylkäsi Hänet itsepintaisesti, koska he olivat kapinallinen heimo. Haluan kuitenkin nimenomaisesti julistaa, että tällainen typeryyks ei rajoitu lainkaan Israeliin ja juutalaisiin. Synti kaikessa ilmenemisessään tartuttaa kaikki kansat, niin juutalaiset kuin pakanat. Jos Jumala olisi valinnut jonkin toisen ihmisryhmän myöhempänä aikana, esimerkiksi meidät amerikkalaiset ja asettanut meihin Nimensä ja liitonsanansa, niin me ilmestyisimme Raamatun historiaan täsmälleen samojen ongelmien kanssa. Yhdessä mielessä mikään tästä ei oikeastaan liity juutalaisiin; se koskee ihmisen tilaa. Koska Israel itseasiassa oli Jumalan päättäväisyyden vastaanottaja tuoda Poikansa valo siunauksena kaikille kansoille, niin se on juuri se paikka, johon maailman viha keskittyy. Jeesus sanoi, että koska maailma

vihaa Häntä, se tulee vihaamaan myös Hänen seuraajiaan. Jeesus on Jumala ja Israel on hänen luvattu maansa israelilaisten ollessa Hänen erityinen kansansa.

Yksi asia, jota yritän tässä tehdä, on osoittaa Jumalan luonteen pysyvyys. Hän ei koskaan muutu. Hänen sanansa pysyy sukupolvesta sukupolveen. Se koskee ensin juutalaisia ja sitten pakanoita. Se, mitä profeettallinen Raamattu ennusti Israelille menneisyydessä, palaa suurelta osin nykypäivään, koska mikään ei ole tosiasiallisesti muuttunut ihmisten sydämissä ja erityisesti – tämän kommentaarin tarkoituksiin – Israelin juutalaisten sydämissä. Tästä syystä voimme yleistää menneisyydessä julistetun Jumalan Sanan siihen, mitä se voi merkitä tämän päivän maailmassa. Monet profetiat koskivat kahta ajanjaksoa, eivätkä profeetat itse kyenneet erottamaan niitä toisistaan, elleivät ne olleet hyvin yksiselitteisesti ilmoitettuja.

Jumala käytti varsin ilmeikkäitä sanoja kuvailemaan tottelemattomuutta, jota Hän kohtasi yrittäessään opettaa Israelia seuraamaan itseään. Tämän kommentaarin otsikossa sanat "hellittämättä" ja "kapinallinen heimo" ovat avaimet teesimme avaamiseen tälle päivälle.

Jumala antoi Jeremian käyttää tätä sanaa *kymmenen kertaa* havainnollistamaan sitä, missä määrin Hän yritti saada Israelin huomion ja muuttaa ihmisten sydämet. Jer. 7:13 aloittaa litanian tällä varoituksen sanalla:

*Mutta nyt te olette tehneet kaikkia näitä tekoja, sanoo Herra, ette ole kuunnelleet ettekä vastanneet, vaikka minä **varhaisesta alkaen olen yhä uudestaan** puhunut teille ja kutsunut teitä* (© 2012 Raamattu Kansalle ry)

*And now, because you have done all these things, declares the Lord, and when I spoke to you **persistently** you did not listen, and when I called you, you did not answer* (ESV).

Muut viitteet Jeremian kirjassa:

7:25,11:7,25:3,25:4,29:19,32:33,36:14,35:15,44:4. Herra yrittää uudelleen ja uudelleen saada Israelin kääntymään pois pahoilta teiltään, mutta tuloksetta. Tätä sanaa käytetään kerran aikaisemmin Israelin historiassa jakeessa 2.Aik. 36:15:

*Herra, heidän isiensä Jumala, lähetti **jo varhain ja aina uudestaan** heille varoituksia sanansaattajiensa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja*

asumustaan (© 2012 Raamattu Kansalle ry).

*The Lord, the God of their fathers, sent **persistently** to them by his messengers, because he had compassion on his people and on his dwelling place* (ESV).

Jumalan rakkaus ja myötätunto saavat Hänet olemaan niin *hellittämätön* pyrkimyksissään Israelin hyväksi. Sama rakkaus inspiroi Häntä tänään jatkamaan työtään Israelin kansan sekä pakanaseurakunnan oksastetun oksan parissa. Päivä on tulossa, jolloin sekä juutalaiset että pakanat tekevät lopullisen tilin joko kääntymisestä Herran puoleen tai Hänen täydellisestä hylkäämisestään.

Sillä välin me näemme nyt Israelissa sen, mitä Raamatussa puhutaan kapinallisena huoneena. Jumala käyttää tätä ilmausta neljätoista kertaa, kaikki Hesekielissä, kuvaamaan israelilaisten kovia sydämiä Hänen armoaan ja rakkaudellista hyvyyttään kohtaan. Ensimmäinen esimerkki on jakeessa Hes. 2:5:

*Kuulkoot tai olkoot kuulematta – hehän ovat **kapinallinen heimo**. He tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskellään on ollut profeetta* (©

2012 Raamattu Kansalle ry).

Tässä tapauksessa Jumala vakuutti profeetalle, että Hän tukisi tätä vastustuksen edessä, joka varmasti tulisi. Toinen tämän sanonnan käyttö on kohdissa Hes. 2:6-8,3:9,3:26-27,12:2-3,12:9,12:25,17:2,24:3,44:6.

Sanon vain, että kun Jumala kuvailee Israelia tällä tavalla – tai mitä tahansa ihmisryhmää – tiedät, että toisto on ratkaisevan tärkeä.

Tyypillisesti, kun Jumala toistaa jotakin vain kaksi tai kolme kertaa, se on suuri ongelma; Esimerkki: Voi, voi, voi. Mutta neljätoista kertaa Israelille *uppiniskaisena sukuna* yhdessä sen kanssa, että Hän *hellittämättä* kymmenen kertaa yrittää kääntää heidän sydämensä – se on vakava juttu!

Mikään tästä ei toiminut Israelille menneisyydessä ja lopulta Jumala sai tarpeekseen. Silti näemme, kuinka kärsivällinen Hän oli! Joka tapauksessa tulee aika, jolloin tarvitaan rajuja toimia. Israelille se merkitsi heidän valtionsa loppua, ensin pohjoisen valtakunnan loppua Assyrian kautta; seuraavaksi eteläisen Babylonin kautta.

Tämän rangaistuksen jälkeen Jumala armollisesti toi Israelin takaisin maahansa; *Hänen* maahansa, jonka Hän antoi Israelin kansalle. Toisin sanoen Jumala antoi heille toisen mahdollisuuden.

Miten tässä lopulta kävi?

Ei kovin hyvin, kuten tiedämme. Jumala lähetti Jeesuksen kääntämään ihmisten sydämet puoleensa.

Suurimmaksi osaksi he hylkäsivät Hänet. Uskonnolliset hallitsijat olivat luoneet niin monia ihmistekoisia säädöksiä Jumalan tahdon kiertämiseksi, että kun Jumala itse ilmestyi paikalle, he sokeutuivat. Aivan kuten he olivat vainonneet muinaisia profeettoja, he tekivät samoin Jeesukselle. Israelin kapinallinen heimo eli ja voi hyvin. Se johti toiseen – ja voisi väittää – vielä pahempaan maanpakoon 2000 vuodeksi. Mutta Jumala oli suuressa rakkaudessaan aina sanonut, että hän lunastaisi kansansa. Huomaa, että Hän tuo lunastuksen - ei ihmiset omilla ponnistuksillaan. Tämä ei ole erilaista pelastuksen suhteen yleensä. Emme vapaudu synnistä tekojemme kautta; se on yksin Kristuksen ja hänen ristiinnaulitsemisensa kautta, hänen kuollessaan ristillä meidän puolestamme ja sovittaessaan meidän puolestamme – jotain, mitä emme koskaan voisi tehdä itse. Meidän tarvitsee vain uskoa.

Puhumme kuitenkin Israelista. Kapinallinen kansa pitää edelleen kiinni virheellisestä käsityksestä, että Jeesuksella ei ole heille mitään tarkoitusta. Huolimatta siitä, että VT:n profeetat viittaavat Kristuksen tulemiseen ja että Jeesus täyttää nuo profetiat, Israel tänä päivänä hylkää Hänet. On traagista, että monet kristityt ajattelevat samoin, ettei Jeesus ole välttämätön juutalaisen kansakunnan pelastumiselle. Se, miten he voivat lukea Uutta Testamenttia - jos edes lukevat (pastorit mukaan lukien) - ja todeta, että juutalaiset lunastetaan jälleen kerran temppeliuhreilla, on hulluutta. Näiden kristittyjen on periaatteessa hylättävä UT ja sen todistus uskoakseen tähän kahden teologiaan, joka edelleen sokaisee ja pettää.

Jumala sanoo jakeessa Hes. 20:32:

Se, mikä on tullut teidän mieleenne, ei totisesti ole tapahtuva - se, mitä sanotte: 'Me tahdomme olla pakanain kaltaisia, muitten maitten sukukuntain kaltaisia, niin että palvelemme puuta ja kiveä'.

Toisin sanoen, riippumatta siitä, mitä juutalainen kansa ajattelee tai haluaa, eli olla aivan kuten kaikki muut maailman kansat, Jumala ei salli

sitä. Israel on erityinen, halusipa sitä tai ei. Hän jatkaa sanoen, että Hän saa heidät vaeltamaan erämaassa ja kokemaan Hänen vihansa sauvan – tuomion ja rangaistuksen niin, että se puhdistaa kapinalliset heidän keskuudestaan ja rikkomukset, jotka ruokkivat heitä. Tavalla tai toisella Jumala hallitsee heidän sydämissään, vaikka se merkitsee liiallisen tuskan ja surun kokemista, että lopulta ymmärtäisivät tarvitsevansa Häntä.

Tätä läksyä ei ole vielä opittu. Kapinallinen heimo uskoo, että rakentamalla kolmannen temppelin ja ottamalla uudelleen käyttöön liittomääräykset, jotka Jumala julisti vanhentuneiksi Jeesuksen tulemisen myötä, he voivat jälleen saada Hänen suosionsa. Heillä on jo Hänen suosionsa, joka usein osoitetaan vapautuksen ja voiton ihmeinä; heillä ei vain ole siunauksia, jotka tulevat vain, kun he julistavat Jeesuksen Messiaaksi, Vapahtajaksi ja Herraksi.

Hepr. 10:26-31 ilmaisee asian näin ytimekkäästi:

*26 Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, 27 vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat. 28 Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman: 29 **kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!** 30 Sillä me tunnemme hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa". 31 Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin.*

Kaikki kahden liiton teologian kannattajat: miten te selitätte tämän? Kuvittelen heidän sivuuttavan sen petoksessaan.

Aikomuksenaan jatkaa temppeliuhreja – samalla kun on hyljännyt Kristuksen veren uhrin ja luopunut siitä – Israelilla on kirjaimellisesti Damokleen miekka päänsä päällä. Näin tekemällä Israel – huolimatta yleisistä siunauksista ja suojelusta, joita Jumala tarjoaa siionistivaltiolle – on ärsyttänyt Hänen Pyhän Henkensä. Tämän vuoksi tuomio on tulossa Israelille. Vain lankeamalla malla Jumalan käsiin tällä viimeisellä kerralla ihmiset heräävät siihen, kuka Jeesus on ja että heidän on välttämätöntä luottaa yksin Häneen.

Mielenkiintoinen ilmiö vuosien varrella on ollut juutalainen tarve – pohjimmiltaan kansallinen psykologinen tarve – saada maailman hyväksyntä. Tuore artikkeli otsikolla [*Israel Doesn't Need a Better Image. It Needs to Win*](#) (*Israel ei tarvitse parempaa kuvaa. Sen on voitettava*). selittää tämän ongelman muotoilemalla sen heprean sanan *Hasbara* kuvaamalla tavalla. Kuten artikkelissa todetaan, Hasbara on:

...termi löyhästi käännettynä "julkinen diplomatia", mutta paremmin ymmärrettynä kansallinen pakkomielle selittää ja oikeuttaa itsemme maailmalle.

Jos googletat sanaa, huomaat, että useimmat tulokset antavat käsitteelle negatiivisen juutalaisvastaisen näkökulman ja yhdessä mielessä ehkä oikeutetusti. Tämän ajattelun alaisuudessa Israel ja juutalaiset yleensä tuntevat, että heidän on lähetettävä parempaa viestintää saadakseen maailman hyväksynnän. Toisin sanoen kyse on PR:stä, jotta maailma rakastaisi heitä. Se muistuttaa minua demokraateista tänään ja monien vuosien ajalta. Rush Limbaugh paljasti tämän ajattelun, joka on edelleen vasemmiston toimintaperiaate: Jos he vain sanoisivat oikeat sanat, se muuttaisi ihmisten mielet ja sydämet äänestämään heitä. Rush [*puhui useita kertoja*](#) demokraattien agentista nimeltä [*George Lakoff*](#):

...joka neuvoi demokraatteja kielenkäytön jäsentämisessä poliittisessa keskustelussa, kampanjapolulla ja mainoksissa äänestäjiin vetoamiseksi.

Toisin sanoen, kuten Rush selitti, [*Lakoff oli*](#):

...progressiivinen [liberaali] kielitieteen aktivisti ja Berkeleyn yliopiston professori" ja hän on neuvonut demokraatteja kielenkäytössä ja sen muuttamisessa peittääkseen todellisen identiteettinsä. Siihen se pohjimmiltaan liittyy. Lakoff neuvoo demokraatteja sanomaan asioita, jotka naamioivat ja salaavat heidän todellisen identiteettinsä.

Se, mikä oli totta silloin, on totta tänä päivänä. Otetaan esimerkiksi demokraattien viimeisin yritys käyttää miljoonia dollareita tutkimuksiin selvittääkseen, miten vedota nuoriin miehiin.

Palatakseni Israelia käsittelevään artikkeliin, kirjoittaja väittää, että:

Sanasta "hasbara" on tullut moraalisen selkeyden ja päättäväisen toiminnan korvike. Taistelemme sotaa paitsi taistelukentällä myös omassa itsessämme: taistelua, jossa epäröidään, jossa yritetään perustella

jokainen liike, ennenkuin se tehdään, jossa muokataan käsityksiä samalla hyljäten tarkoitus.

Sensijaan, että yrittää luoda uutta todellisuutta pelkillä sanoilla eli suhdetoiminnalla, Israelin pitäisi ryhtyä päättäväisiin toimiin. Miksi? Koska:

Et voi järkeillä ihmisten kanssa, jotka hylkäävät koko järjen käsitteen. Oikeudenmukaisuutta ei voi selittää niille, jotka uskovat, että se on kolonialistinen rakennelma. Moraalista keskustelua ei voi voittaa kulttuurissa, joka kieltää moraalisen objektiivisuuden.

Jokainen sekunti, jonka käytämme selittäessämme itseämme tälle maailmankuvalle, ei ole vain ajanhukkaa, vaan se on strateginen virhe. Vahvistamme heidän lähtökohtiaan yksinkertaisesti osallistumalla.

Ja se on suuri ongelma. Liian monet, niin oikeistossa kuin Israelissa, hyväksyvät vihollisensa julistaman lähtökohdan ja yrittävät torjua sitä puolustavasti kiistämällä moraalisen valheen. Sen sijaan, että tekisimme näin, meidän on yksinkertaisesti pysyttävä lujina periaatteissamme ja taisteltava voiton puolesta.

Jokainen Lähi-itää vähänkin ymmärtävä tietää, että heikkous synnyttää vihollisen hyökkäyksen ja valloituksen. Israel voittaa vain osoittamalla päättäväistä voimaa ja poistamalla pahan. Itseasiassa ainoa todellinen voitto saavutetaan, kun Israel kääntyy täydellisesti Jumalan puoleen ja asettaa KAIKEN uskonsa ja luottamuksensa Häneen. Hän ympäröi ja lyö vihollisen, koska Hän haluaa maailman tietävän, että Hän on kaikkivaltias ja on Israelin Jumala.

Toisin sanoen, Jumala on oleva pyhä Israelin kansan keskuudessa. He ovat miellyttävä tuoksu Hänelle. Hän ilmaisee pyhyytensä heidän keskuudessaan. Kaikki Hänen kaimansa – Jeesuksen – vuoksi, jotta Israel voisi olla valo ja siunaus kansoille. [*All for His Namesake – the Name of Jesus – that Israel might be a light and blessing to the nations.*](#)

Aivan kuten se oli, kun Israel haureudessa seurasi muita kansoja, kuten luku Hes. 23 kuvailee. Sekä Israel että Juuda himoitsivat Assyrian ja Babylonian kansoja. Jumalalle tämä oli kauhistus, johon Hän ei suostunut. He ajattelivat, että *hasbara* – poliittinen diplomatia vihollistensa kanssa – oli tie rauhaan ja turvallisuuteen. Sensijaan se oli tie moniin kuoleman keinoihin.

Israelin on seisottava uskossa Jumalaan maailmaa vastaan. Muiden kansojen kunnioitus tulee vasta, kun Israel lopulta kääntyy sen ainoan puoleen, joka voi pelastaa heidät. Jumala yrittää hellittämättä kääntää Israelin katseen Häneen. Koska he pysyvät kapinallisena heimona, heidän on kestättävä paljon äärimmäisempää kärsimystä ennen tuota siunattua päivää.

Minua surettaa nähdä tämä todellisuus ja tietää profeetallinen tulevaisuus sellaisena kuin se on julistettu Jumalan Sanassa. On selvää, että kaikki edessä olevan välttämättömyys surettaa Jumalaa vielä enemmän kuin minun säälistävät kyyneleni.

Maailma valmistautuu tulemaan täysin Israelia ja sen Jumalaa vastaan. Vasta kun Israel kääntää kollektiivisen sydämensä Jeesuksen Kristuksen puoleen kauan halveksittuna Messiaana, tämä ikiaikainen kirous poistuu ja Israel saa vihdoinkin Jumalan lupaaman lunastuksen.

Kuinka ihmeellistä se onkaan ja kuinka kauan sitä onkaan odotettu!

JAA TÄTÄ